

RECICLAREA SI SORTAREA DEȘEURILOR

Ce sunt deșeurile?

Conform dicționarului deșeurile sunt resturi dintr-un material rezultat dintr-un proces tehnologic de realizare a unui anumit produs, care nu mai poate fi valorificat direct pentru realizarea produsului respectiv.

Dar, ce sunt deșeurile pentru noi, oamenii care se confruntă zilnic cu rutina? E recunoscut faptul ca deșeurile sunt practic peste tot, ele ne înconjoara, iar de cele mai multe ori nici nu suntem conștienți de cât de multe sunt.

Ce reprezinta reciclarea?

Reciclarea este activitatea prin care se introduc unele reziduuri, deșeuri etc. într-un proces tehnologic pentru a obține reutilizarea și valorificarea lor sau în scopuri ecologice.

Dar oare, ce știm noi cu adevarat despre reciclare? Ce înseamna reciclarea in practica? Din pacate, oamenii cunosc acest subiect prea puțin, pentru ca există un număr foarte mic de campanii care să se ocupe cu informarea și educarea in acest sens, iar cum majoritatea persoanelor este indiferenta, iar rutina înghite orice încercare de evadare din impasibilitatea generala, se fac prea puține progrese in acest domeniu.

Istoric

Deșeurile există dintotdeauna, căci odată cu apariția vieții, mai exact a omului care a început să consume, au apărut și resturile nefolositoare. Până în momentul apariției omului, natura, prin procesele sale normale, în care erau implicate atât fauna, cât și flora, reușea să aduca totul într-un echilibru perfect. Există un ciclu infinit prin care nevoile unei forme de viață erau satisfăcute de materia netrebuinciasa alteleia și astfel exista o armonie. Apoi însă, odata cu evoluția umanității, prin descoperirea unor procese mai complexe, de la foc, până la bomba atomică, omul a rupt legăturile perfecte create până atunci în natură. Au început să apară treptat compuși ce s-au descompus în mult mai mult timp, iar unii au fost și încă sunt chiar nocivi planetei și mediului.

Date statistice

Conform unor date statistice furnizate de Eurostat, Romania se află printre cele mai prost plasate state din continentul european în clasamentele legate de reciclarea deșeurilor.

- Dacă ar fi să începem printr-o poziție relativ bună pe care o ocupăm, aceasta s-ar referi la deșeurile municipale. Producem 365 kg deșeuri municipale, pe an, pe locuitor (~1kg/zi). Mai puțin decât noi produc doar polonezii, ex-iugoslavii, cehii, estonienii, letonii. Media EU27 este cam 500kg.
- Din totalitatea deșeurilor, Romania, din păcate, depozitează 290 kg (EU27 – 186kg), incinerează 0kg (EU27 – 108 kg) și reciclează doar 4 kg (EU27 – 193kg). Diferența între cele 365 kg generate și cele 294 kg tratate cumva (adică 71 Kg, vreo 20% din total) nici nu se

depozitează, nici nu se tratează. Conducătorii topurilor sunt țări bine dezvoltate precum Elveția, Suedia, Olanda, Austria, Germania, care depozitează în gropi de gunoi sub 1% din toate deșeurile produse, acestea fiind modele demne de urmat pentru România.

PROBLEME

În țara noastră nu există încă educația reciclării. Cei mai mulți oameni se întreabă de ce s-ar chină să arunce gunoiul separat, când nu au nimic de pierdut dacă nu o fac. Această mentalitate, deși deloc îmbucurătoare, nu este însă îngrijorătoare, pentru că toate țările au trecut prin procesul de adaptare. De exemplu, în Belgia, acum 15-20 de ani oamenii se confruntau cu aceleași probleme. De ajutor a fost cu siguranță și legislația care prevedea amenzi, destul de greu suportabile pentru un om cu venituri mici, și chiar și medii. Modul de implementare se baza pe verificarea de către un angajat al firmei de salubritate a sacilor de gunoi, iar la depistarea unei nereguli, mai exact la sortarea necorespunzătoare, se lipea pe sacul de gunoi ce era lăsat în fața locuinței un afiș roșu. După ce o persoană strângea astfel de afișe care reprezentau un fel de mustrări, sau avertismente, se recurgea la amenda. Cu timpul oamenii au deprins și un simț, asemănător simțului moralității sau imoralității unei fapte, care le dicta rușine față de vecini, față de comunitate în general, când sortarea gunoierului nu era în regulă, și acesta rămânea în fața casei.

Ce am reușit?

Ne întorcem în timp zece ani. Primele semne ale colectării selective apăreau în legislația națională și se vorbea în premieră în România de obligațiile de reciclare și de valorificare a deșeurilor de ambalaje. Noile reguli vizau firmele și nu populația și au demarat în 2004, ca urmare a formalităților de preaderare la Uniunea Europeană. Ținta inițială era de reciclare a 15% din deșeurile de ambalaje puse pe piață de agenții economici. Procentele au crescut treptat de la an la an, atât pentru cantitățile totale de ambalaje puse pe piață, cât și pentru fiecare tip de material în parte - plastic, metal, hârtie, carton, sticlă și lemn -, iar pentru anumite ambalaje, precum PET și aluminiu, au apărut obligații specifice introduse pentru producătorii și importatorii de bunuri ambalate începând cu anul 2011. Un moment important în domeniul reciclării a fost atingerea pragului maxim de valorificare a 60% din deșeurile de ambalaje puse pe piață în 2013. Pentru anul 2014 și 2015, obligațiile legislative s-au păstrat la nivelul anului precedent. În prezent, există discuții la nivel european privind creșterea actualelor obligații de reciclare începând cu anul 2016.

SCOPURI

România trebuie să ajungă să recicleze jumătate din deșeurile aruncate de populație până în 2020, față de 6-7% cât valorifică în prezent. În ultimii zece ani, singurul capitol la care țara noastră și-a îndeplinit, an de an, obligațiile asumate față de Bruxelles la capitolul reciclare este cel al deșeurilor de ambalaje, din care sunt reciclate anual aproximativ 500.000 de tone, care generează circa 70 de milioane de euro.